

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravištvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Minister pl. Kállay v Bosni.

Vkupni finančni minister ter minister za Bosno pl. Kállay podal se je na pot v posedene naše južne pokrajine in pri tej priliki množijo se poročila o razmerah v „novi Avstriji“ ob Savi in Narenti. Poročila so ugodna za avstrijsko vnanjo politiko, in da je tam takó, največ zaslug ima baš potujoči bosenski minister pl. Kállay.

Ves drug mož je on, nego-li je bil njegov neposredni sprednik pl. Szlávy. Le-tá čepel je na Dunaji, poznal svoje delokroge v Bosni le iz poročil in aktov in za zeleno mizo sedé vodil je upravo deželam, katere je koj iz začetka bilo pridobiti s pravo vladarsko modrostjo in blagonaklonjenostjo. Vsak opazujoči politik moral se je čudom čuditi takej mlačnej in lenokrvnej politiki, ki je po svojem malovestnem birokratstvu bosensko prebivalstvo prisilila do tožbi, da se je poprej pod turškim konjskim repom laglje živelo, nego-li sedaj pod dvoglavatim orlom, predočujočim kulturno državo z modérno vlado. Če si torej Avstrija ni hotela odljuditi posedenih dežel, če je svojo oblast razširiti hotela proti jugu, če ni na velike oblasti, ki so jej bile izročile mandat, hotela napraviti slabega utisa, bil je pač pred dobrimi dvema leti zadnji čas, da je poklicala sposobnejšega moža Bosni na krmilo in to z osobo sedanjega ministra Kállay-a. S pravo vnetostjo in vestnostjo polotil se je Kállay svoje državniške, za Avstrijo in mejnarodno politiko prevažne naloge. Že poprejšnje njegovo življenje dajalo mu je obilo prilik, spoznavati deželo in narod, ki sta mu sedaj izročena bila; ali navzlic temu popotuje letos že tretjič po novih naših pokrajinah, v čislih imejoč pravilo, da je le tedaj mogoče vzpolnjevati narodu pravične želje in vladati ga namenu primerno, ako se pozna pravo narodovo misel in teženje.

Letošnje njegovo potovanje zanimljivo je za voljo tega, ker mu svet ne vé nobenega vnanjega povoda, nobenega posebnega dogodka kot uzroka. Tudi pl. Hofmann je potoval v Busno, ko je vodil njeno upravo; ali to njegovo potovanje bilo je hrupno,

oglušljivo in kazalo je, da hoče le povedati nekaj narodu, a od njega ničesar ne čuti. Minister pl. Kállay pa hodi v Bosno po svojih opraviilih, po svojem poklici; na svoje oči hoče se prepričati, kakó je z upravo pokrajin; on dela, kakor cesarjevi namestniki delajo po starih cesarskih deželah v navadnih okolnostih.

Da je pa kaj tacega mogoče namestniku avstrijskega cesarja, to kaže, da so se razmere v Bosni precej učvrstile in obrnile avstrijski državi na prijazno plat. Tega pa ni storila vojaška moč, tega ne bi dosegli zgolj avstrijski generali, ki bi se jih postavilo namesto turških paš. Nego to je dognala misel, da je treba Bosno prav tako vladati, kakor je vladati druge kronovine z ozirom na njih posebnosti. In to misel zastopal je zmagovito pl. Kállay in jo še zastopa. Cela gromada pregreh in zlob se je koj iz začetka bila zaredila v avstrijski upravi za posedene pokrajine, zato pa se je prebivalstvo pripravljalo na nove boje proti avstrijskemu birokratstvu in svojo pravično mržnjo je udarilo Avstriju na čelo sploh, češ, da se je bati in z vsemi sredstvi otresti taci priateljev, ki neso družega, nego krvosési v tlačni deželi. Da se to ni skladati dalo z evropskim mandatom, izročnim naši državi, jasno je to in angleško časopisje se je resno potrudilo, spraviti ob dobro ime Avstrijo, češ, da ona, kakor priča njena svoja zgodovina, ni v stanu, zblíževati raznočnih narodov, da celó ni možna, pomiriti dveh malih pokrajin, kaj si torej domišljuje o svojem poslanstvu v orijentu! Vso to zasobno publicistično agitacijo angleško postavil je minister pl. Kállay na laž. S krepko roko iztrebil je sumnjive elemente iz bosenskega uradništva, popravil upravo in sodstvo, uredil je javno varnost in sploh storil vse, kar je mogel, da se zboljšajo finančne in gospodarske razmere v izročnih pokrajinah. V kratkem začno graditi veliko železnico od Mostara do dalmatinskega pobrežja, ker se je stvar parlamentarno že odobrila.

Celo zoperni listi, ki se še sedaj ne morejo sprijazniti z okupacijo bosensko, priznavajo, da je sedanje stanje v novih pokrajinah za nas jako po-

voljno in da se je do sedaj doseglo veliko napredka za avstrijsko misel. Skrbi jih le bodočnost. Ali mi mislimo, da si avstrijska politika sedaj prav pripravlja svojo bodočnost v Bosni in Hercegovini, zato namreč, ker si z deli kulture in z narodno-gospodarskimi podporami pridobiva hvaležnih in zvestih državljanov ter zanesljivih prijateljev v posedenih deželah.

Volilna reforma v Angliji.

Jeden najvažnejših političnih dogodkov poslednjih dni je gotovo ta, da je angleška zgornja zbornica zavrgla predlogo o volilni reformi. Od tega je mnogo zavisno za bodočnost, morda celo za obstanek sedanjega angleškega liberalnega ministerstva. Saj pa tudi nasprotovanje konservativnih lordov nikakor ni naperjeno proti volilni reformi samej, ampak samo proti sedanji angleški vladi.

Volilno reformo je s toliko večino vsprejela spodnja zbornica, da ni nobene dvojbe več, da narod jo želi. Zato so tudi mnogi mislili, da si lordi v zgornji zbornici ne bodo upali tako po robu postaviti se željam angleškega naroda. Kajti vsled tega bi se utegnili zahtevanje po reformi zgornje zbornice, katere organizacija je že zastarela, kakor marsikaka druga angleška institucija, še povekšati, ko že tako vedno več angleškega prebivalstva goji željo po tej reformi.

Tudi vladni listi strašili so s tem lorde, pa ti se neso dali prestrašiti. Dobro vedo pa, da bi se konservativci s tem, da zavrnejo vladno predlogo, utegnili zameriti narodu, poslužili so se zvijače.

Že zgoraj smo omenili, da tu ne gre za volilno reformo, ampak samo za vlado. Konservativci bi radi prilezli na krmilo. To je pa samo tedaj mogoče, ako bodo volitve še na podlagi starega volilnega reda, ko bi pa nov volilen red bil upeljan, so jim pa tla izpod nog umaknena. Zato so pa interesi konservativne stranke zahtevali, da se sedaj pokoplje volilna reforma. Da pa pri prihodnjih volitvah zmagajo, objavili so svetu po svojih organih in po govorih na raznih shodih, da so tudi oni za volilno reformo, samo sedanja predloga se jim ne

LISTEK.

Potovanje križem domovine.

Opisuje Prostoplav Kretanov.

XXXVIII.

V Idrijskih hribih.

Peljačemu se od Poljan gori po dolini, odmevale so mi v duši iskrene, odkritosrčne izpovedi starega Šubica o svojih umeteljniških težnjah in načrtih. Zlasti nekako milo mi je zvenelo na uho pripovedovanje častitljivega starca o svojih uzorno-najivnih sanjah, v katerih je videl blaženo obličje Marije, kako bi se imelo slikati. Iz vsake njegove besede se je razodevalo globokočutno zamaknenje v vzvišene umeteljniške uzore, katerim je vrli mož bil posvetil vse svoje življenje.

In zdaj — sprehajajočega se na obali jadranskega morja — dohitela me je tožna vest o smrti tega plemenitega človeka. Bodi mu zemljica lahka in časten spomin njegovemu imenu! Najlepši spomin ostavil nam je blagi pokojnik pač v svojih nadarjenih, umeteljniško izobraženih sinovih, kateri bodo izvestno nadaljevali njegovo sveto poslanstvo. Žal, da si morajo naši umetelniki iskati zaslužka križem svetá ter, kakor bi rekel Jenko, posojevati čas, glavo in rokó — tujcem!

Res, da smo Slovenci mal, ubožen narod, kateri nema ne umeteljniških akademij, niti veledušnih mecenov; pa vender bi se tudi pri nas dalo nekoliko več, ali vsaj nekaj storiti v prospeh in razvoj umetelnosti. Nakopičilo se nam je, zlasti v poslednjem času, toliko slavočepja, da ne vemo kam z njim; poklekovanje pred samim sabo je zdaj v Slovencih tako rekoč na dnevnem redu; ali da bi se kak tak samoslavitelj dal ovekovčeti bodi si z bojami ali v marmorji, ter privoščil kak bore desetak našim spretnim umetelnikom, tega si ne domisli nobeden. Imamo „petičnih“ mož, plemenitašev in „graščakov“, kateri bi lahko strpeli tiste groše; pa kaj pomaga, ko jim je umetelnost — španjska vas, deveta briga ali pa le predmet neslanim dovtipom! Koliko prekrasnih pokrajinskih slik se nam razgrinja po širnej domovini, ki bi se lepše podajale v okrašenje pojedinskih dvoran, nego-li n. pr. prizori iz mesarskega življenja, pa ga ni človeka, da bi jih dal posneti! Jedina je še pri nas častita duhovščina, ki podpira umetelnost; žal, da često tudi ta — kakor sem se bil prepričal nedavno na Vipavskem — oddaja znatna cerkvena dela iz štedljivostnih ozirov, ka-li, neukim šušmarjem, rekše: „Za kmeta je že dobro!“ Katerim pa se razjasni pojem lepote, ne ravnaajo se po vodilu „Svoji k svojim!“, temveč pitajo s slovenskim denarjem tuj,

nam sovražen živelj, kakor se to godi doli na Štajerskem, kjer čez dvajset let cerkev za cerkvijo slikajo — Italijani, dočim je, našim slikarjem hoditi po kruh v — Atene, Pariz in gori v Nemce! Drugi narodi se ponašajo s krasnimi umotvori, obhajajo sijajne svečanosti, prirejajo umeteljniške razstave, naš slovenski dom pa stoji gol, prazen neokrašen z umeteljniškimi proizvodi! Pa saj ni čuda! Čehi na pr. romajo iz vseh delov sveta, da čelo sem preko oceana v zlato Prago, občudovat prekrasni spomenik požrtvovalnosti česke: „Narodno divadlo“ Hrvatje postavljajo si dične, Modricam posvečene domove, mi Slovenci pa — tužne nam majke! — borimo se za sence ničemernegea povaštva ter si v bratovskem svojem prepiru bogatimo književnost z „genijalno“ izumljenim — psovkoslovjem! Da, da: smo pač res „filologiški narod“ — da se nas Bog usmili —!

Premišljevaje ta naš narodni greh, pripeljal sem se v Gorenjo vas. Ondu sem šel preko Sore na Trato. Tu je ob cerkvi, pred katero stoji košata lipa, lep razgled po širni, z gozdnatimi holmi okvirjeni dolini, po kateri se je bojda nekoč razprostiralo jezero. Po dolini so različne vasi, bele cerkve in posamične hiše te pozdravljajo s prijaznih gričev. Cerkev sv. Ivana na Trati, ki je bila do nedavnega časa Poljanska podružnica, vzgrajena je

zdi zadosti dovršena, zato bodo pa, če pridejo na krmilo, takoj v parlamentu lotili se tega dela in ga še bolj radikalno izvršili.

Gladstonova predloga volilne reforme ima to napako, da je sicer s ponižanjem cenzusa povečala število volilcev za nad 2 milijona, a ne razdeljuje na novo volilnih okrajev. To je isti madež, katerega so naši konservativci na njej. Gladstone bi sam bil rad predložil parlamentu novo razdelitev volilnih okrajev, a temu bi se bili zoperstavili liberalci sami v zbornici. Liberalcem v obče nova razdelitev volilnih okrajev nikakor ne bi škodovala, pač pa posamičnim. Marsikdo je sedaj popolnem zagotovljen, da zmaga pri volitvah v svojem volilnem okraju, ko bi se pa volilni okraji drugače razdelili, bi pa njegova zmaga ne bila tako gotova.

Razdelitev volilnih okrajev na Angleškem je pa tudi res jako pomanjkljiva. Kajti izvira še prav za prav iz onih časov, ko je še Anglija bila pred vsem kmetijska država, če tudi jej je reforma s 1838 leta dala še le sedanjo obliko. Tako imajo še sedaj one kmetijske pokrajine, ki so nekdaj cvetele, veliko število poslancev, ona mesta pa, ki so se v novejšem času povzdignila, pa jako malo. Vsled velikega razvoja industrije in trgovine so je prebivalstvo v mnogih mestih neizmerno povečalo. Iz krajev, ki so brojili po nekaj stotih ljudi, postala so velika obrtniška in trgovinska središča, ki brojijo na deset ali celo na sto tisoče prebivalstva. In taki okraji so vsled zastarele volilne reforme premalo zastopani v postavodajalnem zboru. Kako protinavarna da je razdelitev volilnih okrajev na Angleškem, kaže to, da najmanjši volilni okraj v kmetijskih občinah ne broji še popolnem 4000 prebivalcev, mesti Manchester, ki ima 400.000 in Liverpool, ki ima celo 500.000 prebivalstva, pa voliti samo po tri poslance.

Še bolj se pa razvidi, kako malo primerna je angleškemu interesom ta razdelitev, če se pomisli, da je obrtnija in trgovina prav za prav podlaga angleškemu blagostanju, ali bolje rečeno angleškemu bogatstvu. Kmetijstvo pa na Angleškem vedno bolj zgublja svoj pomen, in se že davno s trgovino in obrtnostjo niti primerjati ne da. Pa tudi bodočnost angleškega naroda je le od obrtnosti in trgovine zavisna, kmetijstvo bi pač nikakor ne moglo živiti gostega angleškega prebivalstva. In vendar jo kmetijstvo mnogokrat bolje zastopano nego trgovina in industrija.

Gladstone pa nikakor ni mislil opustiti razdelitve volilnih okrajev, ki je res nujno potrebna. Hotel jo je samo predložiti še le prihodnjemu parlamentu, v katerem se je vsled volilne reforme nadejal pridobiti še več svojih privržencev, tako da bi s to predlogo zmagal tudi proti volji onega dela liberalcev, kateri mislijo, da s to novo razdelitvijo preti nevarnost njih mandatom. A konservativci so že sedaj porabili to prilžnost proti ministerstvu.

Gladstone hode gotovo jeseni še jeden pot predložil zbornici volilno reformo. Najbrž pa ne bode imel boljšega uspeha, potem mu pa ne bode ostalo drugzega, nego apelovati na narod, to je razpustiti spodnjo zbornico ter razpisati nove volitve.

To pa ravno žele konservativci. Vnanja poli-

tika Gladstonova, ki je bolj mirna nego je bila njegovega prednika, ne dopada velikemu delu angleškega prebivalstva. Zlasti neuspehi v egiptovski politiki ne ugajajo angleške sebičnosti. Velik del Angležev, mej njimi celo liberalnih, je želel prisvojiti si Egipt in ravno baš zaradi tega so tako naluščeno pozdravljali angleško vojevanje pred dvema letoma v tej deželi. A baš Gladstone se upira tej želji večine angleškega prebivalstva. Na Angleškem je še premalo se ukoreninilo prepričanje, da ima Anglija premalo vojakov, da bi v vseh slučajih mogla uspešno braniti svoje kolonije, in da si z vsakim povečanjem svojega ozemlja le pomnoži nevarnost za državo. To misel namreč goji Gladstone. Sedaj pa še egiptovska konferenca nič dobrega ne obeta za Angleže. Zato je jako dvomljivo, katera stranka zmaga na Angleškem pri bodočih volitvah v parlament, in prav lahko je mogoče, da zmagajo konservativci. Mi Slovani, pa tudi druge zatirane narodnosti bi kaj takega morali le obžalovati, posebno še z ozirom na vstočno vprašanje. Kajti Gladstone je tisti, ki je izumil najboljšo in najpravičnejšo sredstvo rešiti to vprašanje, namreč, da se dežele propale Turčije prepuste tamošnjim narodnostim. Zato bi želeli, da bi on tako dolgo vodil Angleže, da bi njegove ideje prošile tudi narod, kar bi bilo koristno zatiranim narodom, pa tudi Angležem samim.

Volilni shod pri sv. Lovrenci v Slovenskih goricah.

V prostornej, lepo s cesarsko in slovenskimi zastavami okinčane hiši g. Koserja bilo je 6 t. m. obilno naroda zbranega; iz Ptujja bili so navzoči gospodje: dr. Gregorič, dr. Ploj, Jurca, Romih. Predsednik g. Petek nagovori zbrane jedrno, predstavi g. pl. Premersteina, c. kr. glavarja, kot vladinega zastopnika. Z ozirom na bližnje volitve pravi, da je nam treba kandidata učenega, zgovornega in pogumnega. Vse te lastnosti najdemo pri gosp. dr. L. Gregorcu, profesorji bogoslovja v Mariboru (rojenem pri sv. Urbanu nad Ptujem), njemu podelim besedo.

Kandidat živahno pozdravljen, razlaga v 5/4 ure trajajočem govoru in dokazuje, kako je kmetijski stan pa slovenski narod na Štajerskem v nevarnosti uničen biti. Sedaj imamo upanja, da se tukaj pomaga, ker je mogoče, da zmagajo nemški konservativci in Slovenci pri volitvah in dobijo večino v deželni zboru v Gradci ter deželo Štajersko rešijo 23letnega nasilstva nemških liberalcev.

V poslanca izvoljen hoče kmetškemu stanu v korist v Gradci nasvetovati takšno „kmetško enketo“ (t. j. odbor ali komisijo mož, zlasti županov, ki imajo uzroke propadanju kmetov preiskati in potrebne pomočke nasvetovati), kakršno je g. dr. Vošnjak v Ljubljani sprožil in ki je že najpotrebnejše v rešenje kmetov nasvetovala. Posebič pa hoče delati na to, da se kmetom v korist prenaredi občinska in domovinska postava, okrajni zastopi odpravijo ali popravijo, občinam pravica da ugovarjati zoper prosto ženitovanje nemencev, dalje da se prenaredi sedanje dedno pravo (Erbrecht), ustavi svobodno trganje

gruntov, kmetom pa, kredita vrednim in potrebnim, pomore pri posojilnicah itd. do penezov proti manjšim obrestim itd.

V narodnem oziru hoče boriti se za uresničenje Slovincem postavno že zajamčene enakopravnosti: v deželnem zboru, deželnem odboru, deželnem šolskem svetu, sploh povsod na Slovenskem v šolah, uradih in javnem življenju.

Boriti se pa hoče za svetinje narodove, za koristi svojih kmetških volilcev s tisto odločnostjo in neustrašljivostjo, s katero on že deset let kljub vsemu preganjanju ureduje list „Slovenski Gospodar“ vselej po lepem gaslu: „Vse za vero, dom, cesarja!“

Govornika so navzočni jako pazljivo poslušali, zaporedom glasno in živahno odobraval. Naposled priporoči v ginjenih besedah g. Petek kandidaturu g. dr. Gregorca za Ptujsko-Rogaški okraj. Z burnim živio-klici bila je vsprejeta.

Na to poprosi še g. kandidat besede in reče: „Dne 9. junija t. l. bil je v Celji shod odličnejih domoljubov sklican po odboru „Slov. društva“. Pozvani so bili vsi državni in deželni poslanci in narodnjaki vseh okrajev spodnje-štajerskih. Za Ptujsko-Rogaški okraj je gosp. Bož. Raič, ker se je on sam odločno branil, mene nasvetoval za kandidata in to je bilo radostno vsprejeto. Vender danes se o tej reči prvič govori javno, dalje je g. B. Raič naslednik Hermanov za Dunaj. Zato je spodobno in umestno, da se njemu kandidatura najprvo od slavnega volilnega shoda ponudi tudi za Gradec. Le če g. R. ne bi hotel, prevzamem jaz kandidaturu. Tako postopanje nam je potrebno, da vsi in povsod poprimemo volilno borbo in sijajno zmagamo.“ Ta nasvet je bil v zadovoljnost vsem vsprejet in potem s trikratnim živio svitlemu cesarju volilni shod končan. Hvala vsem, ki so pripomagali.

„Slov. Gosp.“

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 11. julija.

Včeraj se je otvoril moravski deželni zbor s kratkim nagovorom namestnika. Ko sta deželni glavar in njega namestnik storila obljubo, nagovorila sta z nekaterimi besedami zbornico in poudarjala, da bosta povsem objektivna. Deželni glavar grof Vetter, ki je govoril večinoma nemški, in se opravičil zaradi pomanjkljivega znanja češčine, spomnil se je velikih zaslug svojega prednika, in izražal željo, da bi vsi zastopniki složno delali za blagor dežele. Volitve v kmetških občinah in veleposetvu so se brez ugovora potrdile. Danes pa pride verifikacija volitev v mestih in trgih na vrsto in se bode najbrž izročila posebnemu odseku v pretres.

V veleposestvu na Spodnjem Avstrijskem izvoljeni so liberalni nemški kandidati, razen jednega, ki pripada k srednji stranki. Bilo je treba voliti petnajst poslancev, in postavili so se od treh stranij kandidati. Konservativci postavili so svoje, liberalci svoje in srednja stranka pa nekaj konservativnih in nekaj liberalnih. Absolutno večino jih je dobilo sedemnajst, tedaj dva več, nego jih je bilo treba voliti. Tedaj je mej tistimi štirimi, ki so imeli najmanj glasov, moral odločiti žreb. Mej temi štirimi sta bila dva konservativca in dva liberalca, pa slu-

v priprostem slogu, z jednim zvonikom; trije skromni altarji s priznico in orgljami so ves njen notranji lišp...

Od Trate navzgor proti zapadu zavije se cesta ob Sori mej hribe, tekoča v raznih ovinkih mimo posamičnih kmetških dvorcev vedno višje. Ondu ob mostu preko Sore se razdeli v dve panogi: jedna vede na desno gori po soteski v Cerklno, ona na levi strani pa se vijuga čez razne holme v prostrano Žrsko dolino, razgrebajočo se mej visokimi, s košatimi gozdi obsenčenimi hribi.

Tukaj so razvrstene ob cesti mej bujnotravnimi senožeti in po zelenih, z njivami in tratami pregrnenih gričih prijazne kmetške hiše, nekatere mej njimi visoke, v nadstropje zidane in s škrljami krite, s prostornimi gospodarskimi poslopji. Lično selo Žire s župno cerkvijo, šolo in pošto, ter z z nekaterimi štacunami in gostilnami, stoji v zapadnem kotu doline, ob prisojnem vznožji strmega hriba. V tem mejgorskem selu sem preživel katic štirinajst dnij. Nagajivi dež, ki nas letos v tolikem preobilji oblija, poplaval je bil namreč vso, po svoji zemeljski legi močvirnato dolino.

Bilo mi je torej počakati v božjem strahu lepega vremena. Ta enakomerni čas sem porabil v v proučevanje bitja in žitja vrlih Žirovcov. S prijateljem Kavčičem, ki ima po dolini različne so-

rodnike, dospel sem v marsikatero hišo. Žirovci so veseli, prostodušni ljudje; nekateri mej njimi jako imoviti, kar se pozna že od daleč na njih postavnih, lično pobeljenih hišah, velikih hlevih in kozolcih. Kot posebno znamenitost mi je omeniti njihovih lepih sobnih stropov, umeteljno izrezanih iz mecesnovih debel, ki stanejo za vso hišo po več stotakov. Druga posebnost je takojmenovano klekljanje čipek, s katerim se peča tu v Idrijskih hribih zlasti po zimi in ob slabem vremenu ves ženski spol od nežne petletne deklice do sivolase starke.

Žirovci pa so vam tudi dobroživci. Toliko povojene svinjetine kakor tu v Žirski dolini ne poje se menda na vsem Slovenskem in kar se dostaje pijače, ugaja jim najbolj pristno in to dobro Vipavsko vino: s kislim dolenjskim cvičkom bi si pri teh ljudeh nakopal dosmrtno sovraštvo. In poseben, ne navaden običaj jim rabi pri pitji in vzajemnem napivanji, katerega pa ne bodem opisoval, da se mi ne pohujša kak „leposloven Turek“ —

V Žireh sem se seznanil z „Vrtčevim“ pesnikom, č. g. Franjem Krekom, porojenim v onostranski dolini, v prijaznih Selcih, kamor v predzadnjem „Vrtci“ pošilja preko hribov presrčne pozdrave...

Ko je naposled pobelil pomladanski sneg gorske vrhove, razvedrilo se je nebo.

Porabivši jasen dan, pohodili smo s prijatelji Ledine, svetlo gorsko selo na solčni planoti, rojstni kraj pesnika Rodoljuba Ledinskega (Žaklja), kateri umrši dne 26. aprila 1868, počiva doli pri sv. Duhu nad Krškim.

Drugi dan zapregel je prijatelj Jakob svojega Rujavca in peljala sva se po dolini gori preko vzvišenih, z gozdi obrašenih hribov in gori na Razpotji, kjer se na slemenu neke hiše voda razteka v dva morja: z istočne plati strehe doli proti črnemu morju, na zapadni strani pa v sinjo Adrijo obrnila sva se po strmih, v smelih ovinkih se križajočih „ključih“ po hribu zopet navzdol v globoko pod nama se odpirajočo dolinsko naročje. Nepopisan, diven razgled je tu gori po romantični planinski panorami: na desno in levo visoke, v podnebje kipeče gore, obsenčene s temnim smrečjem, mej gorami slikovite perspektive jedna tja notri v Cerklniško dolino, druga na jug v mračni Trnovski gozd in tretje tu doli na levo proti — Idriji.

Zdaj se cesta zasuje k sebi, po hribu v dolino in pred zavzetimi očmi se razgrne idilska slika — Dolenje Idrije, dvigajoča se ondu na ozkem s bliščečim trakom bistre Idrijce ovitem poluotoku.

V naglem teku zdrčel je voz čez most preko šumeče Idrijce, po široki, z akacijami obsenčeni cesti, tja v gorsko, svetovnoznano rudniško mesto Idrijo.

čaj je tako nanesel, da sta oba poslednja izžrebana. V deželnem zboru bode 56 liberalcev, 8 konservativcev, 2 poslanca iz srednje stranke in 2 protisemita.

Gališki namestnik pl. Zaleski poda se kmalu na Dunaj, da se dogovori z vlado, kdaj se bode sklical deželni zbor. Misli se, da bode letošnje zasedanje deželnega zbora trajalo celih sedem tednov.

Dalmatinski deželni zbor se je predvčeraj zaključil. Predno se je končal skušal je zopet pridobiti hrvatskemu jeziku ono pravico v uradih, katera mu gre po številu deželnega prebivalstva. Pred vsem, da bi vsi uradniki v Dalmaciji morali se priučiti hrvatskega deželnega jezika, in bi hrvaščina postala notranji in vnanji uradni jezik. 30. dne m. m. začel je dotični odsek svoje delovanje. Imel je pretresovati zakon, kateri naj bi se sklenil v ta namen. Odsek je povabil k posvetovanju tudi vladne zastopnike, pa vlada je neki odgovorila, da jezikovne zadeve urejati ni stvar postavodajalnih ampak izvršujočih oblastij. Odsek je potem to stvar pretresoval in nasvetoval sledeče: 1. Da bi se določbe ministrstva notranjega in pravosodja z 20. maja 1872 raztegnile na vse urade v Dalmaciji 2. Da se za oficijalni jezik pri vseh administrativnih in sodnijskih uradih proglašajo hrvaščina. Zlasti napisi na grbih, pečatih bi morali biti hrvatski, ravno tako upisne knjige, notranje obveščanje uradov in dopisovanje s strankami moralo bi se vršiti v hrvaščini. 3. Da bi vsi uradniki v civilnej službi v Dalmaciji morali temeljito znati hrvaščino, in to dokazati pred posebno komisijo. 3. Vlada mora preskrbeti hrvatske prevode: a) civilnega pravnega reda, b) kazenski pravni red s 29. aprila 1848, c) one dele „Code Napoleon“ ki so še veljavni v Dalmaciji. Italijani so protestovali proti tem sklepom. Kako, da je potem deželni zbor o tem sklenil, nismo zvedeli, ker so dalmatinske oblasti dotični telegram, ki se je odposlal časnikom čudno okrajšale, tako da ni nič drugega povedal, kakor da se je o tem v zboru obravnavalo.

Vnanje države.

„Pol. Corr.“ piše, da je vest „Narod. Listov“ da bi bil **črnogorski** knez zastopnikom vele-vlastij izročil noto, v katerej se pritožuje proti Avstriji, da utrjuje meje ob Črnogori, izmišljena. Znamenito je pa, da ta dementi nema oficijozne signature „P. C.“, da je le kot originalno poročilo zaznamovano, za katero je samo uredništvo odgovorno. Pomenljiv je neki dopis v „Times“ iz Carigrada, v katerem se trdi, da je povod prijateljnosti mej Črnogoro in Turčijo to, da obema državama grozi od iste strani nevarnost. Črnogora in Turčija, ki sti se sovražili cela stoletja, sklenili bosti brambeno zvezo.

Ruski car se bode sredi avgusta podal obiskat ozemlje donskih kozakov, katerih hetman je carjevič naslednik. Od tam se bode pa podal čez Odeso ali Kijev v Varšavo, kjer ga bode pozdravil nemški vojaški pooblaščenec Werder, ki je sedaj na odpuštu. — Važen dogodek je, da je car kar na tihem odpravil komisijo za prošnje in njene posle izročil šefu carskega glavnega stana. Prejinja komisija je po svoji volji reševala prošnje. Pritožbe proti ministrom, gubernatorjem in drugim visokim uradnikom je tem samim izročevala, čeč, da dadó sami pojasnila. Da potem take prošnje neso imele uspeha, je gotova. Nova začasna pravila pa natančno določajo, katere prošnje se imajo odbiti, druge prošnje se pa predložijo državnemu совету, katerega rešitve se pa predložijo carju. Pritožbe proti ministrom in drugim visokim uradnikom morajo se pa najprej predložiti carju, in on odločuje, se li izroče senatu ali državnemu совету.

Komisija **francoskega** senata za revizijo ustave izvolila je senatorja Dauphina predsednikom. Ta izvolitev smatra se za znamenje, da komisija ne bode brez sprememb vsprejela revizije.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XXXVII. Poglavlje.

Odpuščenje.

(Dalje.)

— Prizanesi mi, milostljivi car! — rekel je Mihejič ves prestrašen.

— Kaj? Mari ti ni vseč?

— Kako mi bode vseč, car! — zaječal je Mihejič, in malo stopil nazaj.

— S časom se bosta že privadila, — rekel je Ivan: — dal jej bodem dobro doto!

Mihejič je s strahom pogledal Onufrevno, katero je car še vedno držal za dušegrejko.

— Milostljivi oče Ivan Vasiljevič! — vzkliknil je pri tej priči in pal na kolena: — rajši me ukaži usmrtiti, samo ne sili me vzeti te pošasti! Rajši dam glavo, kakor bi se pa ženil pri njej, vrag naj jo vzame!

Ivan Vasiljevič je malo pomolčal, na jedenkrat se je pa glasno zasmel.

— Nu, — rekel je in nazadnje izpustil Onufrevno, katera je hitro odšla, rogajoč in odkašljajoč

Finančna komisija **egiptovske** konference ne more s svojimi deli nič napredovati. Največjo težkočo jej napravljajo pomanjšanje zemljiškega davka, ki znaša nad pet milijonov, kar je jako veliko, ako se pomisli, da ves budget ne znaša nad 8 milijonov funtov. Angleška vlada misli, da se mora vsekako pomanjšati ta davek, ker ga Egipčani ne morejo zmagovati. Če se pa to zgodi, se bodo pa morale znižati obresti od egiptovskega dolga. Francozi pa temu ugovarjajo, in trdijo, da mali dohodek zemlje, in nemožnost Egipčanov, plačevati ta davek, sta le začasna. Zato pa francoski zastopniki nikakor nečejo dopustiti pomanjšanja egiptovskega dolga. Dokler se pa o tem ne sporazumejo, pa ni dosti upanja, da bi konferenca imela kak uspeh.

Domače stvari.

— (Imenovanje.) G. Josip Hubad, do sedaj učitelj na zasobnej realki v VIII. okraji na Dunaji, imenovan je učiteljem na c. kr. podgimnaziji v Kranji.

— (Umrli) je 8. t. m. Filip Pavšić, c. kr. šolski svetnik in bivši ravnatelj druge drž. gimnazije v Gradci. Pokojnik službeval je kot profesor matematike in fizike tudi v Ljubljani in Gorici in je gotovo še marsikomu v spominu.

— (V spomin na 14. julija 1883.) ko je presvetli cesar s svojim pohodom počastil Ljubljansko ljudsko kuhinjo, pogostila bo ta v nedeljo 13. t. m. opoldne 320 oseb z jedili in vinom, in sicer 210 vsakdanjih gostov in 110 revežev ubožne hiše. Svirala bo pri tej priliki tudi vojaška godba v spodnjih prostorih starega strelišča in odpade zaradi tega godba v „Zvezdi“.

— („Ljubljanski pohajkovelec“) nam piše: Posestniki „Kerna“ v Krakovem izpušče spomladi s travnika, kjer se po zimi drsa mladina in starina, vso vodo, da jim vzraste dobra mrva in otava. Na travniku pod Tivoli, kjer je drsališče večinoma nemške inteligence, pa puste še po letu vodo stati, da se pari in z mijazni polni vzduh ter je jako ugodno gojišče žabam in jednakej golazni. Ali bi ne bilo modreje in praktičneje, posnemati Krakovce?

— (Anarhista) mizarskega pomočnika Frana Eržena prijeli so danes zjutraj žandarji v Št. Vidu in ga priveli na Žabjek. V zvezi je s preiskavo, katera se vrši proti že zaprti sedmerici pri deželni sodnji Ljubljanski.

— (Za Celovski okraj) bode se, kakor čitamo v „Miru“ kandidatom postavil gosp. Martin Štih, župan v Svetnej vasi. — Za Beljaški pa dopisnik iz Bekštanja priporoča g. Fr. barona Martinetza, c. kr. notarja v Rožeku, ki zna slovenski in je pravičen mož. — Za Šmohorski okraj pa predlaga dopisnik izpod Dobrača kot slovenskega kandidata g. Šnabelna, posestnika v Zahomeci, kot nemškega kandidata pa, g. Tom. Waldnerja, umetnega mizarja in posestnika v Vratnji vasi.

— (Utopljenca), so danes v Grubarjevem kanalu videli delavci, ki gradijo mesarsko cesto. Kakor so pravili bil je mož še čedno oblečen. Predno pa so odklenili klavnični čolu jim truplo zgine v kalni vodi in neso ga dobili kljub pridnemu iskanju z drogom.

— (Slovensko uradovanje.) Vse občine Gorenjegrajskega okraja, izimši jedno, in oba okrajna zastopa uradujejo slovenski.

se. — Jako žal mi je! Hotel sem vajino srečo, a silil vaju ne bodem vzeti se! Služi kakor poprej svojemu bojarju, starec, a ti Nikita stopi semkaj! Odpustim ti tudi drugo tvojo krivdo. A teh klatežev ne zapišem v opričino; to bi razžalilo moje fante. Naj gredo v Žizdro v vojni polk. Ker se radi bojujejo s Tatarji, bodo imeli saj kaj dela. Ti pa — nadaljeval je s posebno milostljivim glasom, brez primesi svoje navadne porogljivosti in položil je roki Serebrjanemu na ramo, — ostani pri meni. Pomiril te bodem z opričino. Ko nas bodeš bolje spoznal, se ne bodeš nas tako bal. Dobro je biti Tatarje, pa moji sovražniki neso samo Tatarji; ampak so še hujši. Te se nauči grizti in pometati z metlo.

In car je potrepljal Serebrjanega pa rami.

— Nikita, — nadaljeval je prijazno in pustil svojo roko na kneževem rami, — ti imaš pravično srce, jezik tvoj ne pozna zvijače; takih slug je meni treba. Upiši se v opričino; dam ti mesto usmrtenega Vjazemskega. Tebi zaupam, ti me ne bodeš prodal.

Vsi opričniki so s sovraštvom pogledali na Serebrjanega; videli so že v njem novo, vzhajajoče svetilo, in kateri so bili dalj od Ivana, začeli so

— (Volilni shod) za Brežiški okraj bode v nedeljo 20. t. m. na Planini v g. Goriška gostilni. Isti dan pa bode tudi volilni shod za Ptujski in Bistriški okraj v Makoljah v Dravinske dolini.

— (Kat. pol. društvo v Konjicah) ima z ozirom na bližajoče se volitve v nedeljo 13. t. m. svoje zborovanje.

— (Na učiteljski v Mariboru) so, kakor poroča „Slov. Gosp.“, dva izvrstna Slovence kaznovali, ker sta k slavnosti v Mozirji odposlala telegram. Dobila sta iz navedenosti „nicht tadelfrei“. Tu pač velja starega Slovence pesen: „Kaj doživel sem na sveti — moj Bog kaj se godi!“

— (Mašniška posvečevanja) bodo v Ljubljani 17., 18. in 19. t. m., v Mariboru pa 16., 18. in 20. t. m.

— (G. Josip Leop. Steinberger) učitelj glasbe in čitalnični pevovodja v Ptuiju priredi jutri popoldne ob 5. uri v tamošnji čitalnični dvorani s svojimi učenci skušnjo po 16. točk obsežajočem vspehu. Vsega vkupe ima 38 učencev. Za goslanje jih je v treh oddelkih 23, v pevskem oddelku 10, v oddelku za glasovir 4, za trombo 1. — Na programu je več slovenskih pesni: Domovina, Slovenska dežela, Gorenjke, Slavonsko kolo itd. Vidno je, da se v Ptuiju jako marljivo goji glasba, kajti razen „Slovenskega pevskega društva“, ki kaj vrlo napreduje, ima Steinbergerjeva šola skoro toliko gojencev, kakor naše „Glasbene Matice“, kar je za Ptuj izredno veliko.

— (V Pazinu) so v gimnazijskem poslopji našli petardo, Okrajni glavar grof Manzano in gim. ravnatelj Hafner dobila sta več brezimnih pretilnih pisem. Misli se, da se je hotelo uplivati na obsodbo E. Ghersteticha, ki je par dni kasneje zaradi jednaci demonstracij bil obsojen na 8 mesecev težke ječe.

— (Posojilnica v Kopru) prične 20 dne t. m. od 9. do 12. ure dopoldno svoje delovanje. Vsako nedeljo v isti čas bodo uradne ure. Vsi člani se pozivljejo, da plačajo svoje deleže do 17. avgusta.

— (Duhovenske spremembe.) V Ljubljanskej škofiji. G. Mat. Prijatelj je prezentovan za fro Strugo. G. Leop. Lotrič gre v začasni pokoj, g. M. Barbo za kaplana v Škocijan, g. Jan Sakser kot beneficijant na Goričico, gospod Anton Nemec od sv. Trojice v Trebnje. V Lavantinski škofiji: G. J. Marzidolšek nameščen je kot kaplan pri sv. Jakobu v Slov. goricah.

— (V mestnej klavnici) se je zaklalo meseca junija: 236 volov, 4 biki in 16 krav, dalje 191 prašičev, 669 telet, 296 ovac in kozlov in 31 kozličev toraj skupaj 1443 komadov živine.

— (Razpisana je služba) 5. učitelja na rudniškeji šoli v Idriji. Plača 450 gld. in šest petletnic po 40 gld. Službena doklada 90 gld. na leto. Prošnje v treh tednih na ravnateljstvo rudnika v Idriji.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celovec 10. julija. Cesarjevič in Štefanija dospela ob 1/2 8 uri zjutraj in bila na kolodvoru pozdravljena po deželnem predsedniku, knezoškofu in dostojanstvenikih, potem je bilo v krasno olupšaneji čakalnici predstavljanje dostojanstvenikov, častnikov in dam. Mej vož-

šepetati mej seboj in kazati svojo nezadovoljnost, da car, brez ozira na njih zasluge, stavi nad nje prišleca, ki je bil v njegovi nemilosti, obsojenega bojarja, starega kneževskega rodu.

Pa srce Serebrjanega se je stiskalo pri carjevih besedah.

— Car, — rekel je in premagoval se, kolikor se je mogel, — zahvaljujem se za tvojo milost; pusti rajši tudi mene v vojni polk. Tukaj nemam ničesar opraviti, slobodskih običajev nesem vajen, a tam bodem služil tvoji milosti, dokler mi ne zmanjka sil.

— Tako tedaj! — rekel je Ivan in vzel roko z rame Serebrjanega: — to pomeni, da mi nismo po volji njega kneževske milosti! Ostati pri tatovih je torej častneje, kakor pa biti pri mojih opričnikih! Nu, kaj se hoče, — nadaljeval je porogljivo, — jaz nikogar ne silim v službo in nikogar ne držim. Ko ste se privadili drug drugemu, pa služite vkupé! Srečen pot, razbojniški vojskovodja!

In zaničljivo je pogledal car Serebrjanega, obrnil mu hrbet in odšel v dvorec.

(Dalje prih.)

njo v dvorec navdušeni klici pribivalstva. Visoka gosta sta bila teh ovacij vidno vesela.

Toulon 11. julija. Od včeraj dopoldne umrla tukaj dva, v Marseille-u šest in dvajset, v Aix-u jeden za kolero. V mestu Nimes je iz Marseillea došli bolnik za kolero umrl.

London 11. julija. (Spodnja zbornica.) Gladstone izraža upanje, da bode finančna komisija egiptovske konference začetkom prihodnjega tedna končala svoja dela, konferenca pa se sešla jeden ali dva dni pozneje. Komisija je delo tako skrbno priredila, da je pričakovati, da za delo konference ne bode treba veliko sej.

Razne vesti.

* (Petrolej — pomoček zoper kolero.) Po tistih krajih v Galiciji, kjer izvirajo petroleji vreli, se prebivalci ne spominajo, da bi kdaj kolera razsajala. Pri sosedih, kjer ni petrolejevih vrelic, je pa že morila in hudo kosila življenje ubozih ljudij. V onih pokrajinah tudi nemajo ne muh ne komarjev, ne bolh, ne stenic in ne druge golazni, ker iz zemlje puhteči petroleji sopari vse žužke pomore in jim življenje ovirajo. Te mnogoletne skušnje in prikazni porabil je dvorni svetnik J. Klaczko in pisal iz Dunaja pesniku Eduardu Pailleronu v Pariz in mu priporočal, naj poskusi z naravnim, neočiščenim (rafiniranim) petrolejem pri kolero. — Že mogoče, da se obnese smrdljivo olje proti kužni bolezni. Pa če tudi petrolej postane dober lek zoper kolero, ne bomo zavidali prebivalcev v Galiciji. Kjer male živalice zaradi po petroleji okuženega zraka ne morejo živeti, tam tudi za ljudi ne more biti posebno prijeten zrak.

* (Poraba piva pred 25 leti in zdaj.) Užitenjski oddelek v finančnem ministerstvu izdal je poročilo o našem pivovarstvu v poslednjih 25 letih. Temu poročilu povzamemo naslednje podrobnosti: Leta 1858 bilo je v Avstriji vsega vkupe 3780 pivovarn, mej temi 1228 v Češki, 492 na Moravskem, 168 na Dolenjem Avstrijskem. Zvarilo se je vsega vkupe 7,560 000 veder piva, katero se je vse doma popilo, ker se takrat ni izvažalo v inozemstvo. Danes čez 25 let pa so se te razmere močno spremenile. Število pivovarn skršilo se je na 3190, tedaj v četrt stoletja za 590, za to so pa nekatere tolike, da bi si pred 25 leti kaj takega nihče niti domišljeval ne bil. V vseh teh sedanjih pivovarnah zvari se 12 milijonov hektolitrov piva, to je 20 milijonov veder, torej skoro trikrat toliko kakor leta 1858. Teh 1200 milijonov litrov popije se večinoma doma, kajti v inostranstvo izvozi se okolu 400 000 veder našega piva. Ob sebi je umevno, da Češka tudi sedaj glede piva zavzema prvo mesto s 4,900 000 hektolitrov. — Da se je zmanjšalo število pivovarn, temu je uzrok veliki kapital. Ponehale so skoro vse manjše pivovarne, ker neso mogle ali pa neso znale tekmovali z velikimi podjetji v večjih mestih.

* (Vrl mož.) Iz Černovic se piše: Poštni oficijal Markovski, ki se je že sedemkrat podal v smrtno nevarnost in rešil v vodi pojemajoče smrti, je zopet te dni pri veliki povodnji iz reke Prut izvelkel neko žensko, a pri tem težavnem delu bi bil kmalu sam poginil.

* (Potrošek tabaka.) v Cislitaviji se je 1883 l. vsega vkupe na smodkah in tabaku potrosilo 66,803.118 gld., za specialitete pa 2,196.484 gld. Blizu tolik utegne biti potrošek tudi v Transiliviji.

* (Spremlstvo (suite) ruskega carja.) Grof Miloradović izdal je letos knjigo o sviti carja Aleksandra III. K spremlstvu carjevemu pripada 318 generalov. Izmed teh je 108 general-adjutantov, 86 general-majorjev „en suite“ in 124 pobočnih generalov (Fügel-adjutant). 14 jih pripade carske obitelji; 3 so vojvode Leuchtenberški, 2 princa Oldenburška, 1 princ Hohenlohe Altenburg, 30 knezov, 40 grofov, 22 baronov, 1 sultan Čingis (potomec slavnega Čingis-kana), kar daje v obeh Azijatov Rusiji poseben sijaj, 204 plemenitniki. Po narodnosti je mej temi: 226 Rusov, 61 Nemcev, 11 Fincev, 7 Poljakov, 6 Gruzincev, 3 Grki, 2 Rumuna, 1 Armenec (Loris Melikov) in jeden Tatar (Čingis kan.) — Sedanji car močno gleda na to, da je kolikor možno mej generali Rusov, kakor se v obče uvaja pri dvoru pred vsem ruska nošnja ter podpirajo ruski pisatelji in umetelniki. — Pri svečanosti, ko se je prestolonaslednik proglasil polnoletnim, kazkazano bilo je vsem damam, da smejo k dvoru priti le v ruske narodne oprave.

* (Koledar za 10.000 let), od l. 3000 pred Kristovim rojstvom, do l. 7000 po kr. r. izdelal je učitelj Blitz na Moravskem. Cena 1 gold. 20 kr.

* (Prašiči na potovanji.) Pred nekoliko dnevi bila sta seljaku Ivanu Horvatu pri Veliki gorici ukradena dva prašiča. Možje menda svoje sode dobro poznal, kajti misli si je, prašiče gnali so sigurno v Zagreb na somenj. Ni se varal. Postavil se je na cesto in čakal. Čez nekoliko časa res prikoračata prašiča, za njima pa kmetska fanta Toma in Mijo Rožič. S pomočjo mitničarja in njegovega hlapca prijeli so oba. A prijeta lopova sta odločno tajila, da bi bila prašiča ukradla in v Za-

greb gnala in trdila sta v jedno mer: „da sta prašiča sama pred njima v Zagreb se napotila.“

* (Angleški hribolazec Graham) je v družbi z dvema Švicarjema Wassom in Kaufmanom v Himalaji dospel do 22.700 čevljev nad morsk gladino. Do te višine še ni prišel noben hribolazec, in najvišjo višino dosegla sta Humboldt in Bonpland na Čimborasu.

* (Dolgo trajajoča penzija.) Leta 1800 se je kapitan Hanson na angleškem vojnem parobrodu ponesrečil. Njegova tedaj 20-letna udoma je prosila za penzijo in dovolili so jej 150 funtov šterlingov (t. j. 1500 gld.) na leto, toda le za toliko časa, dokler se v drugi ne omoži. Mlada, ne zelo zakonaželjna gospa se ni hotela v novi možiti in je rajši brezskrbno in prijetno živela o mirovljini, katero je redno dobivala iz kraljeve blagajne. Kakor se iz Londona piše, je 7. t. m. gospa Hanson v starosti 104 let umrla, ko je 84 let na državne stroške živela. — Pri nas v Avstriji gotovo ne vé zgodovina za penzionista, kateri bi prejel na penziji 125 000 gld.

VABILO.

Tretji letošnji
IZLET „SOKOLA“
bode
v nedeljo 13. dan julija t. l.
v Udmat,

kjer se bode udeležil slavnosti odkritja plošče, katero je dal v svojo hišo uzidati v spomin navzočnosti Nj. Veličanstva tamošnji župan g. M. Bavdek.

Svečanost se prične ob 4. uri po sporedu v „Slovenskem Narodu“ razglašenem.

Gosp. Bavdek je za ta dan napravil v svojej hiši gostilno in se bode častitim gostom dobro postreglo.

„Sokolovci“ se zbirajo v nedeljo ob 3. uri popoldne v polnej društveni opravi v Čitalnici, od koder odidejo točno ob 1/4 4. uri z zastavo in godbo peš v Udmat.

Zvečer ob 9. uri se društvo zopet vrne v Ljubljano.

Častiti društveniki „Sokola“ prosijo se najuljudneje, da se blagovolé udeležiti v mnogobrojnem številu.

Na zdravje!

Odbor „Sokola“.

Previdnost proti drastičnim sredstvom. Ne da bi dražil slizno kožo v želodeci in črevah ima pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“ najsigurnejši uspeh pri vsakršnih bolečinah v želodeci in spodnjem trupu. Skatljica z navodom za uporabo 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja vsak dan A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. Po lekarnah in specerijskih prodajalnicah na deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 4 (690—7)

Tuji:

dne 10. julija.

Evropa: Steinberger iz Budimpešte. — Simon iz Reichenburga.

Pri Slonu: Czermak z Dunaja. — de Giscutti iz Pulja. — Gattorni iz Trsta. — Domladič iz Ilirske Bistrice. — Foramiti iz Trsta.

Pri Maltei: Klein, Hahn z Dunaja. — Dr. Cavatieri iz Trsta. — Weiss z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
10. julija	7. zjutraj	734.96 mm.	+18.2°C	sl. szh.	jas.	12.50 mm.
	2. pop.	732.47 mm.	+24.4°C	sl. jz.	dež.	
	9. zvečer	731.86 mm.	+18.0°C	sl. jz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura +20.0°, za 1.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 11. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	35	kr.
Srebrna renta	81	45	„
Zlata renta	102	90	„
5% marena renta	95	70	„
Akcije narodne banke	851	30	„
Kreditne akcije	299	30	„
London	121	85	„
Srebro	—	—	„
Napol.	9	67	„
C. kr. cekini.	5	76	„
Nemške marke	59	55	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125	25
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	168	75
4% avstr. zlata renta, davka prosta	102	85	„
Ogrska zlata renta 6%	122	10	„
„ „ 4%	91	10	„
„ papirna renta 5%	88	15	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	50	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	—	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	107	70	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	—	„
Kreditne srečke	100 gld.	176	—
Rudolfove srečke	10	18	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	107	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	216	60	„

Prodajalec

z mešanim blagom, vender zlasti s specerijskim. 26 let star, prost vojaščine, zmožen nemškega in slovenskega jezika, želi dobiti kmalu kako mesto.

Pisma se blagovoljno prosijo pod naslovom: „F. N. 20, Poste restante Graz.“ (436—2)

Trgovina z mešanim blagom,

ali samo prostor, kjer bi se dala taka trgovina napraviti, išče se v najem v kakem večjem kraju ali trgu na Spodnjem Štajerskem ali Kranjskem. Pisma pod šifro: „K. P.“ na upravnistvo tega lista. (437—2)

Ženiti se želi

mlad udovec, 32 let star, prav čedne vnanjosti, mnogostransko izobražen in lastnik posebno ugodnih posestev in obrtnij v neki veliki župnijski vasi blizu Ljubljane. Nevesta, naj si že bode prosta gospodičina ali pa udova brez otrok in ni nad 26 stara, naj je primerno izobražena, prijetne vnanjosti in naj ima najmenj 6000 gld. premoženja v gotovini. Ponudbe, s priloženo fotografijo, naj se izvolé do 1. avgusta t. l. pošiljati pod znamko „N. T.“ upravnistvu „Slov. Naroda“. Tajnost zagotovljena. (441—1)

Tri sénice (šupe) in jedna klet

oddadó se v najem pri baron Kodelli-jevem gradu na Spodnjih Poljanah.

Več se izvé pri

Antonu Podkraišku,
Gradiše, Rimska cesta št. 5.

(440—3)

O. k. privilegij šivalnih strojev.

Ivan Jaz,
v Ljubljani, Hôtel Evropa.

Zaloga vsakovrstnih šivalnih strojev

za družine in rokodelce, rabljivih za vsakatero šivanje. (113—22)

6letna garancija!

Poduk brezplačno. Na mesečne obroke po 4-5 gl.

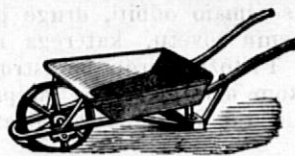
Umetne

(32—51)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem amerikauskem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradeckyjevega mostu, I. nadstropje.

Železna ročna vozila in kolesa za vozove vsake vrste.

CARL MORGENSTERN & Comp.

Tovarna strojev za plinske vodne in trombone naprave. (298—11)

Wien, Fünfhaus, Gaspasse 6.

Takoj delujoče.

Uspeh zajamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plesah, izpalih in osivelih laseh. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zajamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. **Edvardu Mahr-u**; v Trstu **Peter Slocovich**, via Sanità 13; v Gorici lekar **C. Cristoffoletti**; v Reki lekar **C. Silhavy**; v Celju **Ed. Pellé**; v Mariboru **J. Martinz**; v Rovinji lekar **G. Tromba**.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orijentalno lepotilno sredstvo, ki naraja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

Ni sleparija! (333—9)